

N:o 36.

Af herr **O. Persson** i *Örkelljunga*, om förhöjning i bevillningsafgiften för enskilda banker med sedelutgifningsrätt.

Som vid föregående års riksdag en af mången närd önskan, nemligen att blott få ega en sedelutgifvande bank, icke förverkligades, vågar under-tecknad hemställa om ändring i Kongl. Maj:ts nådiga förordning angående bevillningsafgiften för särskilda förmåner och rättigheter af den 14 september 1883, § 5.

Att sedelutgifvande banker lennat särdeles god behållning åt sina delegare, är af hvar och en nogsamnt kändt; dock står den del af bankens vinst, som kommer staten till del, ej i rimligt förhållande till den, som banken för egen del erhåller.

På grund af hvad jag ofvan anført vågar jag anhålla, att Riksdagen måtte för sin del besluta,

att § 5 i Kongl. Maj:ts nådiga förordning angående bevillningsafgifter för särskilda förmåner och rättigheter, af den 14 september 1883 måtte få följande lydelse:

Enskild bank, som eger sedelutgifningsrätt, skall, förutom bevillning af fast egendom samt af inkomst, erlägga afgift af 20 kronor per tusen för sedelvalör å 10 kronor samt 5 kronor per tusen af annan valör, som på en gång under nästföregående året varit utlemnade i rörelsen; varande styrelsen för sådan bank skyldig att, till upplysning vid denna afgifts debitering, i början af hvarje år aflemna en genom intyg af det utaf Kongl. Maj:ts befallningshafvande förordnade ombud bestyrkt uppgift å nyssnämnda sedelbelopp.

Om remiss till vederbörligt utskott anhålles.

Stockholm den 24 januari 1887.

Olof Persson.